

РЕШЕНИЕ

№ 7903

гр. София, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 02.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **10743** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 ЗУТ, вр. чл.135, ал.3 ЗУТ.

Образувано на основание изпратени от Столична община – Район „И.“ постъпили там на 27.10.2020 г. 9 жалби против Заповед №РИВ20-РА50-4/13.10.2020 г., издадена от Гл. архитект на СО – Район „И.“, с която е разрешено да се изработи проект за изменение на подробен устройствен план: Изменение на плана за регулация и застрояване в обхвата на УПИ IV-1474, кв.74, м. „И. - И.-2 част“, район „И.“ при спазване на описаните задължителни предписания. С определението за насрочване на делото като жалбоподатели са конституирани лицата, своевременно отстранили нередовностите на жалбите си и установили правния си интерес от оспорване, а именно: И. Г. Г., У. Г. Б., М. Г. Х., С. В. Г., С. С. С., П. М. М., Т. И. Д., Д. Б. Ф., Г. И. В., М. М. В., М. Н. Ч., М. П. К., Л. Р. С., С. В. Д.; Т. Т. Ч., Г. М. А., В. П. М., И. В. Д., Т. Д. В., Ф. П. Ч., Е. В. Д. и Л. П. Б., всички от [населено място].

В жалбите и в съдебно заседание, чрез процесуалните им представители адв. Л. Ц. и адв. Б. М. от САК се твърди нищожност на оспорения акт, като издаден от некомпетентен орган. Изложени са и доводи за неговата незаконосъобразност, с твърдения за липса на мотиви, както и че поземленият имот, по отношение на който е допуснато процедиране на ПУП – ИПРЗ, е съществуваща на територията на кв.74 озеленена площ. Твърди се също, че е налице разлика между границите на имота по КК и тези, предвидени с обжалваната заповед. По тези съображения се иска отмяна на оспорената заповед. Претендира се присъждането на разноски.

Ответникът, Гл. архитект на СО – Район „И.“, чрез процесуалния си представител

юрисконсулт П. П. в представен писмен отговор и в съдебно заседание оспорва жалбите като неоснователни. Излага доводи, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева по представен списък. Прави възражение за прекомерност на претендираните от оспорващите разноски за адвокатски възнаграждения.

Заинтересованите страни М. Т. М. и С. Ф. М. и двамата от [населено място], чрез процесуалния си представител адв. В. Т. оспорват жалбите с доводи за тяхната недопустимост, респективно неоснователност. Подробни съображения са изложени в писмени бележки. Претендира се присъждането на разноски, като се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на оспорващите.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната преписка. Назначени са и приети две съдебно-технически експертизи.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Оспорващите са се легитимирало като собственици на самостоятелни обекти в сграда, изградена в имота, съседен на този, по отношение на който е разрешено да се изработи проект за изменение на подробен устройствен план и носители на съответно право на строеж върху терена, с представени от тях нотариални актове за собственост .

Видно от приложените към административната преписка доказателства на 15.07.2020 г. заинтересованите страни М. Т. М. и С. Ф. М. са депозирали в Район „Искър“ – СО заявление с искане за разрешаване изработването на проект за изменение на действащия ПУП – ИПРЗ за УПИ IV-1474, кв.74, м. „И. – И. -2 част“ по плана на [населено място]. Към заявлението са приложили документи за собственост на имота, мотивирано предложение за изменение на ПРЗ, комбинирана скица за пълна или частична идентичност на ПИ с идентификатор 68134.802.2311, а допълнително е представена и скица на имота.

Мотивираното предложение е разгледано от РЕСУТ, като с решение по т.б от Протокол №8/09.10.2020 г. е прието предложеното изменение и е предложено на Гл. архитект на Район „И.“ – СО да издаде заповед за разрешаване изработването на проект за ПУП – ИПРЗ.

Гл. архитект на Район „И.“ – СО е приел, че заявлението е подадено от заинтересовани лица по смисъла на чл.135, ал.1, вр. чл.131, ал.1 и ал.2 ЗУТ – собствениците на ПИ с идентификатор 68134.802.2311 по КККР на район „И.“, попадащ в границите на УПИ IV-1474, кв.74, м. „И.-И.-2 част. Приел е също, че действащия за процедирания имот ПУП – ПРЗ е одобрен със Заповед №РД-50.09-114/13.04.1989 г. на Гл. архитект на С., Заповед №РД-50-09-153/08.04.2003 г. за ЯФГ и Заповед №РД-09-50-486/05.08.1999 г. на Гл. архитект на С. за ЧИ на ЗРП за УПИ I и УПИ IV и ЧКЗСП за УПИ IV от кв.74. В тази връзка в мотивите на заповедта е посочено, че одобрения с Решение №241 по Протокол №38/16.04.2009 г. на СОС ПУП – ПРЗ на м. „И.-И.“ е отменен с Решение №4146 от 20.06.2014 г. по адм. д. №11167/2012 г. на АССГ в частта, относно плана за регулация и застрояване на кв.74, кв.74а и кв.74б. Кадастралната карта е одобрена със Заповед №РД-18-95/18.12.2015 г. на Изпълнителния директор на АГКК и последно изменена

със Заповед П18-10870/13.12.2018 г. на Началника на СГКК – С..

В мотивите на заповедта е прието също, че с мотивираното предложение се променят границите на УПИ IV-1474, кв.74 по имотните граници на ПИ с идентификатор 68134.802.2311, с което се отстранява несъответствието между кадастралната карта и действащия регулационен план, като се образува нов УПИ IV-2311 – за О. и подземни гаражи, кв.74, м. „И. – И.-2 част“. Посочено е, че с мотивираното предложение за ПУП-ИПЗ не се предвиждат промени в начина и характера на застрояването, а промените касаят само конфигурацията. Имотът попада в устройствена зона Ж.К., в която, съгласно Приложението към чл.3, ал.2 ЗУЗСО, т.2 е допустимо предвиденото с мотивираното предложение застрояване с кота корниз 12 м. Като основание за разрешаване изработването на проект за ПУП ответникът е приел, че е нормата на чл.134, ал.2, т.2, вр. ал.2, т.6 ЗУТ – съгласие на лицата по чл.131, ал.2, т.1 ЗУТ. При тези мотиви и като е приел, че мотивираното предложение не противоречи на Общия устройствен план на СО, както и че същото е целесъобразно и отговаря на изискванията на чл.108, ал.5 ЗУТ Гл. архитект на Район „И.“ – СО е издал оспорената в настоящото производство заповед, с която е разрешил да се изработи искания проект за изменение на ПУП – ИПРЗ по отношение на имота, собственост на заинтересованите страни.

Посочено е проектът да се изработи при спазване на одобреното задание и на посочените задължителни предписания.

От съдържащите се в административната преписка писмени доказателства и от заключенията на вещите лица по приетите СТЕ се установява, че процесният имот, по отношение на който е разрешено да се изработи проект за ПУП – ИПРЗ, е реституиран с решение на СРС от 1993 г. за възстановяване на реална част от бивш имот, отчужден пред 1949 г. – парцел I и II от кв.75 (стар). Отписан е от актовете книги за държавни и общински имоти със Заповед от 1996 г. на Кмета на СО. Според заключението на вещото лице арх. Г., което съдът кредитира в тази му част, информация за графичната регистрация на имот 1474 има в приложена по делото извадка от Софийски кадастър, издадена на 07.05.1998 г. с цел изменение на регулационния план, където върху терена на имота има надпис 1474. В ЗРП, одобрен със Заповед №РП-50-09-114/1989 г., действал към 1993 г. и към 1998 г. имота не е нанесен. По този плат същият е в парцел I, „за ОСЖ и магазини“.

През 1999 г. е процедурирано ЧИЗРП за кв.74, УПИ I и УПИ IV и частичен КЗСП за УПИ IV за[жк], финализирано със Заповед №РД-50-09-486/1999 г. на Гл. архитект на С.. УПИ IV-1474, кв.74, м. „И.-И.“ е нанесен в този план, като е регулиран като самостоятелен парцел IV-1474 в кв.74, м. „И.“ за ОСЖ и магазини“. В него е предвидено застрояване на сграда от 2 до 4 етажа. Застрояването е разработено в Частично квартално застроителен и силуетен план за парцела. Заповедта е оспорена по съдебен ред, като жалбата е отхвърлена с влязло в сила на 28.06.2010 г. решение на СГС по адм. д. №2547/2000 г.

Не е спорно, а това е видно и от събраните доказателства, че в следствие с Решение №241 по Протокол №38/16.04.2009 г. на СОС е одобрен ПУП – ПРЗ на м. „И.-И.“. Този ПУП е оспорен и с Решение №4146/20.06.2014 г. по адм. д. №11167/2012 г. на АССГ е отменен частично. Спорният между страните въпрос е дали с частичната отмяна е отменен и ПУП за УПИ IV-1474, както е приел ответникът, или само за УПИ I, в който носители на вещни права са оспорващите и което твърдят същите и до който извод стига вещото лице арх. Г.. За изясняване на този факт е приложено към

настоящото дело адм. д. № на АССГ, с решението по което частично е отменен ПУП от 2009 г. Видно от диспозитива на съдебното решение със същото е отменено Решение № 241/16.04.2009 г. на Столичен общински съвет, с което е одобрен ПУП - План за регулация и застрояване на м.“И.-И. част I и част II“ в частта му относно плана за регулация и застрояване на кв.74, кв.74а и кв.74б, м.“И.-И. част I и част II“. От мотивите на същото се установява, че предмет на оспорване е било решението на Столичен общински съвет /СОС/ № 241/16.04.2009 г., с което е одобрен подробен устройствен план – план за регулация и план за застрояване на м.“И.-И. част I и част II“ в посочените в него граници, в частта му относно УПИ I, кв.74, м.“И.-И.“ по действащия план на [населено място] одобрен със Заповед №РД-50-09-114/13.04.1989 г. /кв.74, 74а и 74б по оспорения план/. В оспорената част са били променени регулацията и застрояването на кв.74, като съществуващият УПИ II – за младежки дом е обособен в отделен квартал 74б и е преотреден като УПИ I – за общ.и жилищно строителство. В него е предвидено ново застрояване със сграда, състояща се от тела на 4, 5, 6 и 7 етажа. Обособен е квартал 74а, който включва: съществуващият УПИ III – за озеленяване с ново обозначаване като УПИ II – за озеленяване; нов УПИ IV – за озеленяване и нови УПИ III и УПИ V – за жилищно строителство, отредени за съществуващите жилищни сгради. В новия кв.74 са включени: УПИ I – за жилищно строителство, в който има съществуващи жилищни сгради и е предвидено ново строителство на 5 етажа; УПИ III – за жилищно строителство, отреден за съществуващата жилищна сграда; УПИ VI – отреден за имот 736 по имотните граници, попълнени в кадастралната основа на плана, в който имот е предвидено надстрояване и пристрояване на 3 етажа; УПИ VI – за жилищно строителство, отреден за съществуващата жилищна сграда, и УПИ VII – за озеленяване. Имотът на заинтересованите страни попада в УПИ VII – за озеленяване.

Доколкото се установи, че по плана от 1989 г. имотът на заинтересованите страни е попадал в УПИ I, кв.74, а с диспозитива на съдебния акт е отменено решението на СОС в частта му относно УПИ I, кв.74, м.“И.-И.“ по действащия план на [населено място] одобрен със Заповед №РД-50-09-114/13.04.1989 г., съдът приема, че решението на СОС е отменено и в частта относно имота на заинтересованите страни. В тази връзка следва да се посочи, че доводите на процесуалните представители на оспорващите, че предмета на делото се определя от предмета на оспорване, посочен от страните и определен от съда, са неоснователни. Кой акт е отменен и по отношение на коя част от същия зависи от диспозитива на съдебното решение. В случая в диспозитива на съдебното решение изрично е посочено, че актът се отменя в частта относно плана за регулация и застрояване на кв.74, кв.74а и кв.74б, м.“И.-И. част I и част II“. Безспорно имотът на заинтересованите страни попада в кв.74. Дали диспозитивът съответства на предмета на делото не е въпрос, който може да бъде ревизиран в настоящото производство. Настоящият съдебен състав не може да прави и тълкуване на съдебен акт, постановен от друг съдебен състав, а е обвързан от диспозитива на съдебното решение на основание чл.177, ал.1 АПК. Тази разпоредба предвижда, че ако оспореният акт е отменен, както е в настоящия случай, решението има действие по отношение на всички. Предвид това настоящият съдебен състав приема, че след като с посоченото решение е отменено решението на СОС в частта за кв.74, кв.74а и кв.74б, м.“И.-И. част I и част II“, а процесният имот УПИ IV-1474 попада в тези квартали, то и по отношение на него решението е отменено.

Следователно, действащият понастоящем ПУП по отношение на УПИ IV-1474,

кв.74 е този, одобрен през 1999 г. със Заповед №РД-50-09-486/ на Гл. архитект на С., с който имотът е регулиран като самостоятелен парцел IV-1474 в кв.74, м. „И.“ „за ОСЖ и магазини“ и в него е предвидено свободно застрояване на сграда от 2 до 4 етажа /Н= 10 м/, с параметри $P_{л} = 45\%$, $K. = 1,6$, П св. Дв. Площ = 55%.

Вещите лица са установили, че имотът е нанесен в КК, одобрена със Заповед №РД-18-95/18.12.2015 г. с идентификатор 68134.802.2311, както и че имот 1474 и имот 2311 са един и същ имот, като УПИ IV-1474 се състои от един имот, а именно ПИ 1474, но има разлика между регистрираното в КК и ПУП ЧИЗРП по западната граница. Видно от комбинираната скица площта на имота по ПУП е 554 кв. м, а видно от скицата, издадена от СГКК, площта му по КК е 556 кв. м.

В допълнителното заключение на вещото лице арх. Г. е установено, че съгласно Общия устройствен план на [населено място] и Столична община (ОУП/2009г.), одобрен с Решение на Министерския съвет №960/16.12.2009 г., територията, в която попада УПИ IV-1474, е определена на жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване – ЖК. Параметрите на застрояването съгласно Приложение към чл.3, ал.2 ЗУЗСО са: максимална плътност на застрояване – до 40%, максимален $K. = 3$, минимална озеленена площ 40%, кота корниз = 26 м. за жилищни сгради и 32 м за обществени сгради.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Атакува се ИАА – Заповед №РИВ20-РА50-4/13.10.2020 г., издадена от Гл. архитект на СО – Район „И.“, с която е разрешено да се изработи проект за изменение на подробен устройствен план: Изменение на плана за регулация и застрояване, попадаща в актовете по смисъла на чл.214, т.1 от ЗУТ, посочен изрично от законодателя като подлежащ на съдебен контрол. Това са две отделни части от една заповед, касаеща два отделни плана, всеки от които може да бъде одобрен и оспорен самостоятелно. Следователно, по отношение на всеки един от плановете следва да се прецени процесуалната допустимост на жалбите. За да е процесуално допустима жалбата следва да е подадена от надлежна страна в предвидения в чл.215, ал.4 от ЗУТ срок.

Лицата, процесуално легитимирани да оспорват заповедите, с които се допуска изработването или се одобряват подробните устройствени планове и техните изменения са конкретно и изчерпателно посочени в чл. 131 ЗУТ и това са собствениците, носителите на ограничени вещни права и концесионерите според данните от имотния регистър, а до неговото въвеждане - по данни от кадастралния регистър, когато недвижимите имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на плана. В ал. 2 са посочени имотите, непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен план и това са имотите - предмет на самия план, съседните имоти, когато с подробния устройствен план се създава свързано застрояване между тях и имот или имоти, включени в обхвата на плана; съседните имоти, включително имотите през улица, когато се допускат намалени разстояния, съседните имоти, когато се променя предназначението на имота - предмет на плана; имотите, за които с предвижданията на плана се въвеждат ограничения в режима на застрояване и ползване. Тази разпоредба лимитативно посочва кой е правно заинтересован да обжалва изменение на ПУП, респективно разрешението да се изработи проект за такова изменение. Посочената разпоредба от ЗУТ е специална по отношение на АПК и следва съдът да се съобрази с изчерпателно посочените лица с правен интерес за обжалване, а не да разширява техния кръг, прилагайки общите разпоредби на АПК. Правото на оспорване на индивидуалните административни актове, визирано в

общата разпоредба на чл.147, ал.1 АПК, следва да се преценява в контекста на разпоредбите на специалния закон - ЗУТ, на основание на които е издаден административния акт. Целта на съдебно административното обжалване е чрез отмяна да се отстранят неблагоприятните преки правни последици, които обжалваният административен акт налага в правната сфера на оспорващия. Ако законодателят не искаше да поставя ограничение относно заинтересованите да обжалват измененията на ПУП лица, то нямаше да предвиди изрична разпоредба в тази насока и щеше приложение да намери общата разпоредба на АПК относно кръга на заинтересованите лица.

По отношение разрешението да се изработи проект за изменение на плана за регулация съдът прие за установено, че с исканото изменение на плана за регулация се засяга имота, в който оспорващите са носители на право на строеж, като същият се намалява с 2 кв. м. за сметка на имота на заинтересованите страни. Следователно, доколкото оспорващият се легитимира като носители на вещни права в имот, засегнат от оспорения акт, то безспорно са заинтересовани страни, тъй като са от кръга на лицата, посочени в чл.131, ал.2, т.1 от ЗУТ по отношение на заповедта, в частта относно разрешаването да се изработи проект за изменение на плана за регулация. Следователно са процесуално легитимирани да обжалват заповедта в тази ѝ част. С оглед представените доказателства относно датата на съобщаване за издадената заповед, а именно на 13.10.2020 г., то с депозиране на жалбите на 27.10.2020 г. съдът намира, че е спазен предвидения в чл.215, ал.4 ЗУТ 14-дневен срок. Предвид това жалбата в тази ѝ част е процесуално допустима.

Съдът намира, че в частта, в която се оспорва разрешението да се изработи проект за изменение на плана за застрояване жалбите са недопустими. Това е така, тъй като не е налице нито една от хипотезите на ал.2 на чл.131 ЗУТ, въз основа на която да се приеме, че жалбоподателите са заинтересовани страни. Не е налице хипотезата на чл. 131, ал. 2, т. 2 ЗУТ, а именно имотът, чиито собственици оспорват, е съседен на имота, предмет на плана, но между двата имота не е предвидено свързано застрояване. Установи се, че в имота, предмет на плана е предвидено свободно застрояване. Доколкото в оспорената заповед е указано в проекта за изменение на плана да бъдат спазени нормите за застрояване, следва да се приеме, че не се допускат намалени разстояния по отношение на строежа. Следва да се посочи, че параметрите на евентуално строителство не се определят с ОУП, който определя показатели за определените територии. С ПУП се определят конкретните предвиждания за дадените УПИ-ти, както за предназначението, така и за начин и характер на застрояване, а с РУП или с виза за проектиране пък се очертават конкретни разстоянията до границите на имотите и до съседните сгради, точното разположение, очертанятията на сградите и минималните разстояния между тях и до имотните граници, вкл. и през улица. Следователно, не е налице и хипотезата на т.3 от ал.2 на чл.131 ЗУТ. С разрешението да се изработи проект за изменение на плана за регулация не се променя предназначението на имота, предмет на плана. Това е така, тъй като по плана одобрен от 1999 г. предназначението на УПИ IV-1474 е за О. и магазини и не е предвидена промяна в предназначението му. Т. е., не е

налице и промяна в предназначението на имотите, предмет на плана, за да се приеме, че жалбоподателите, като собственици на съседен имот разполагат с активна процесуална легитимация да оспорва заповедта. Според чл. 131, ал. 2, т. 5 ЗУТ заинтересовани са лицата, собственици на имотите, за които с предвижданията на плана се въвеждат ограничения в режима на застрояване и ползване. Посочената хипотеза не е налице, тъй като в случая не се предвиждат каквото и да било параметри относно застрояването в имота на жалбоподателите. С обжалваната заповед не е предвидена промяна в застрояването в този УПИ и не се предвиждат никакви ограничения в ползването му.

От изложеното следва извод, че жалбоподателите не разполагат с активна процесуална легитимация да обжалват заповедта, в частта, с която е разрешено да се изработи проект за изменение на плана за застрояване, поради което жалбите следва да се оставят без разглеждане, а производството по делото да се прекрати в тази му част.

Разгледани по същество в допустимата част, жалбите са неоснователна.

В съответствие с разпоредбата на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК - наличие на компетентност на административния орган, спазване на установената форма, спазване на административнопроизводствените правила при издаване на оспорения акт, съответствието му с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Съдът счита, че процесната заповед е издадена от компетентен орган – Гл. архитект на Район „И.“ – СО в съответствие с делегираните му правомощия със Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание §1, ал.3 от ДР на ЗУТ и Заповед № СОА19-РД09/01.07.2019 г. за изменението и допълването ѝ / служебно известни на съда и общодостъпни на интернет страницата на Столична община <https://www.sofia.bg/>, в т. 6.6 от които на гл. архитекти на райони в СО да разрешават със заповед или да отказват да се изработи проект за изменение на ПУП в обхват до три квартала. С процесната заповед е разрешено изработване на проект за изменение на ПУП по отношение на един имот, находящ се в Район „И.“ – СО. В тази връзка неоснователни са доводите в жалбите за нищожност на оспорения в настоящото производство акт.

Относно формата на акта от гледна точка на изискванията към административните актове, визириани в разпоредбата на чл.59, ал.1 и ал.2 АПК и по-конкретно т.4 от същия текст, доколкото приложимия специален закон ЗУТ не съдържа конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта, съдът приема, че същата е спазена. Оспореният акт е обективиран в нарочно издадена писмена заповед, в която са посочени наименованието на органа, който издава административния акт, адресата на акта, фактическите и правните основания за издаването му, разпоредителна част. По тези съображения съдът приема, че в хода на проведеното административно производство не са допуснати процесуални нарушения във формата на акта от категорията на съществените, които да обусловят неговата отмяна.

Съдът намира, че в проведеното административно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на крайния акт. Издаването на заповед по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ е предварителна процедура, предхождаща одобряването на ПУП. В тази процедура не се извършва преценка за наличието или липсата на материалноправните предпоставки по някое от основанията по чл. 134 от ЗУТ. Наличието на материалноправните предпоставки за изменение на ПУП-ПР, е предмет на проверка в следващия етап от развитие на административното производство – при издаване на заповед за одобряване на проект за изменение на ПУП-ПР. В процедурата по чл.135, ал.3 ЗУТ се проверява дали е искане по чл.135, ал.1 ЗУТ или служебно задание по ал. 5 на разпоредбата, представена ли е скица – предложение по ал. 2 на разпоредбата, както и се прави преценка за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място. В случая производството е образувано по заявление на лице, което се определя като заинтересувано по смисъла на чл.131, ал.1, вр. ал.2, т.1 ЗУТ, придружено е от мотивирано предложение за предлаганото изменение, в съответствие с изискването на чл. 135, ал. 2 ЗУТ.

Заповедта е издадена и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби.

В случая е разрешено да се изработи проект за изменение на ПУП - ПР за УПИ IV-1474, кв.74, като изменението се изразява в промяна на западната граница на УПИ IV-1474 по имотни граници на ПИ с идентификатор 68134.802.2311, като се образува нов УПИ IV-2311 за О. и подземни гаражи, кв.74, м. „И. – И.-2 част“.

Преценката, дължима от административния орган при издаване на заповед по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ е за съответствие на предложението за изменение на ПУП, направено от лице по чл.131 от ЗУТ, с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, ако такъв е одобрен.

В случая разрешаването на изменение на ПУП-ПР за УПИ IV-1474, кв.74 е поискано от собствениците му, които са представили и скица с предложение за исканото изменение.

Съдът намира, че правилно административният орган е приел, че действащия за имота ПУП е този от 1999 г., одобрен със Заповед №РД-50-09-486 на Гл. архитект на С.. Съгласно одобреното с тази заповед ЧИ на ЗРП УПИ IV-1474, кв.74, м. „И.-И.“ е нанесен в този план, като е регулиран като самостоятелен парцел IV-1474 в кв.74, м. „И.“ за „ОСЖ и магазини“.

От приетото за установено по-горе става ясно също, че в периода от одобряване на ЧИПРЗ през 1999 г. до момента на издаване на оспорената заповед не е извършвана промяна по отношение на регулационни линии /т. е. по отношение на имотните граници/ на имота. До този извод се стигна след като съдът прие, че одобреният с Решение №241 по Протокол №38/16.04.2009 г. на СОС ПУП – ПРЗ на м. „И.-И.“ е отменен частично и в частта относно процесния имот с влязло в сила на 12.07.2014 г. Решение №4146/20.06.2014 г. по адм. д. №11167/2012 г. на АССГ.

Видно от мотивираното предложение и приложената скица с предложение за

изменение, изменението на ПР се състои в промяна на западната граница на имота, при което площта му се увеличава с 2 кв. м.

Доколкото се установи, че имота е с предназначение „за О. и магазини“, което предназначение не се променя, тъй като с одобреното разрешение е предвиден за О. и подземни гаражи и попада в устройствена зона ЖК по ОУП, следва извода, че в частта относно ПЗ е в съответствие с ОУП.

Следва да се посочи, че разпоредбата на чл.135, ал.3 ЗУТ не поставя изискване за посочване на конкретното основание за исканото изменение на ПУП и в тази процедура не се извършва преценка за наличието, или липсата на материалноправните предпоставки по някое от основанията по чл.134 ЗУТ. Заповед от вида на процесната се издава в предварителна процедура преди одобряване изменението на ПУП, определяща най-общо рамката на разрешеното, а наличието на материалноправните предпоставки за изменение на ПУП-ПР, е предмет на проверка едва след одобряване на проект за изменение на ПУП-ПР. Предвид това не следва да се разглежда въпроса дали е налице соченото в заповедта основание за изменение на ПУП – ПР по чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ.

При така установените обстоятелства, правилно административния орган се е произнесъл с положителен акт по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, при което доводите на оспорващите в противен смисъл се явяват неоснователни.

По изложените съображения съдът намира оспорената заповед за отговаряща на всички изисквания за законосъобразност по смисъла на чл. 146 от АПК, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на делото основателни се явяват претенциите на ответника и на заинтересованите страни за присъждане на направените от тях разноски. От представените доказателства се установява, че заинтересованите страни са договорили и заплатили адвокатско възнаграждение в размер на 3000 лева с включен ДДС. Съдът намира, че възражението за прекомерност, направено от процесуалните представители на оспорващите е неоснователно, с оглед факта, че възнаграждението е за две заинтересовани страни, както и с оглед фактическата и правна сложност на делото и обема на извършената работа от упълномощения адвокат, който е присъствал на всички проведени съдебни заседания.

Предвид своевременно направеното искане в тази насока на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски. В настоящия случай ответникът е представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението от 150.00 лева.

Тези суми оспорващите следва да бъдат осъдени да заплатят на Столична община – ЮЛ, в чиято структура е административния орган, издал процесния акт.

Водим от гореизложеното и на основание чл.159, т.4 АПК и чл.172, ал.2 АПК съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГРЕЖДАНЕ жалбите на И. Г. Г., У. Г. Б., М. Г. Х., С. В. Г., С. С. С., П. М. М., Т. И. Д., Д. Б. Ф., Г. И. В., М. М. В., М. Н. Ч., М. П. К., Л. Р. С., С. В. Д.; Т. Т. Ч., Г. М. А., В. П. М., И. В. Д., Т. Д. В., Ф. П. Ч., Е. В. Д. и Л. П. Б., всички от [населено място] против Заповед №РИВ20-РА50-4/13.10.2020 г., издадена от Гл. архитект на СО – Район „И.“, в частта, в която е разрешено да се изработи проект за изменение на подробен устройствен план: Изменение на плана за застрояване в обхвата на УПИ IV-1474, кв.74, м. И.-И. – 2 част“, район „И.“ при спазване на описаните задължителни предписания.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело №10743/2020 г. по описа на АССГ в тази му част.

В тази му част решението, с характер на определение, подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на страните.

ОТХВЪРЛЯ жалбите на И. Г. Г., У. Г. Б., М. Г. Х., С. В. Г., С. С. С., П. М. М., Т. И. Д., Д. Б. Ф., Г. И. В., М. М. В., М. Н. Ч., М. П. К., Л. Р. С., С. В. Д.; Т. Т. Ч., Г. М. А., В. П. М., И. В. Д., Т. Д. В., Ф. П. Ч., Е. В. Д. и Л. П. Б., всички от [населено място] против Заповед №РИВ20-РА50-4/13.10.2020 г., издадена от Гл. архитект на СО – Район „И.“, в частта, в която е разрешено да се изработи проект за изменение на подробен устройствен план: Изменение на плана за регулация в обхвата на УПИ IV-1474, кв.74, м. И.-И. – 2 част“, район „И.“ при спазване на описаните задължителни предписания.

ОСЪЖДА И. Г. Г., У. Г. Б., М. Г. Х., С. В. Г., С. С. С., П. М. М., Т. И. Д., Д. Б. Ф., Г. И. В., М. М. В., М. Н. Ч., М. П. К., Л. Р. С., С. В. Д.; Т. Т. Ч., Г. М. А., В. П. М., И. В. Д., Т. Д. В., Ф. П. Ч., Е. В. Д. и Л. П. Б., всички от [населено място] да заплатят на Столична община деловодни разноски в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

ОСЪЖДА И. Г. Г., У. Г. Б., М. Г. Х., С. В. Г., С. С. С., П. М. М., Т. И. Д., Д. Б. Ф., Г. И. В., М. М. В., М. Н. Ч., М. П. К., Л. Р. С., С. В. Д.; Т. Т. Ч., Г. М. А., В. П. М., И. В. Д., Т. Д. В., Ф. П. Ч., Е. В. Д. и Л. П. Б., всички от [населено място] да заплатят на М. Т. М. и С. Ф. М. и двамата от [населено място] деловодни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 3000 /три хиляди/ лева

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: